

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף ר"ז ע"א

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ר"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

חֲמַרִּי בַּהֲדָה בְּרִישָׁא דְלִילָא.

תרגום לעברית

וְאִפְּלוּ בַּלְעָם הָיָה תָּאֵב יוֹתֵר מִבָּלָק, וְאוֹתָהּ יָדִיעָה שֶׁהוּא יָדַע הָיָה יוֹדֵעַ בְּלִילָהּ, מִשּׁוּם שֶׁאוֹתָם כְּתוּרִים תַּחְתּוֹנִים וְחֲמוּרִים לֹא נִמְצְאוּ אֶלָּא בַּמִּשְׁמֶרֶת הָרִאשׁוֹנָה שֶׁל הַלִּילָה, וְלָכֵן הִיָּתָה לוֹ אֶתוֹן שֶׁל צַד זֶה, לְהַתְחַבֵּר חֲמוּרִים אֵתָהּ בְּרִאשִׁית הַלִּילָה.

טקסט הזוהר

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בַּלְעָם לִילָהּ. הֲכִי הוּא וְדָאִי, וְאוֹקִימָנָא הֵהוּא מְמָנָא דְמִמָּנָא עֲלִיָּהּ, וְהוּא הָוָה אֲתִי לְקַבְּלָיָהּ. כְּגִוּוֹנָא דָּא (בְּרִאשִׁית לֹא) וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל לָבֵן הָאֲרָמִי וְגו'. וְכֹלָא חֵד מְלָה. כְּגִין דָּא אִיהוּ אֲמַר לְרַבְרָבִי בָּלָק לִינוּ פֹּה הַלִּילָה.

תרגום לעברית

וְאִם תֵּאמַר, הֲרִי כְּתוּב וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בַּלְעָם לִילָהּ? כִּךָּ זֶה בְּוֹדָאִי. וּבְאֲרָנִי, אוֹתוֹ מְמָנָה שֶׁמִּמָּנָה עֲלִיָּהּ, וְהוּא בָּא לְמוֹלוֹ. כְּגִוּוֹן זֶה, (בְּרִאשִׁית לֹא) וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל לָבֵן הָאֲרָמִי וְגו'. וְהַכֹּל דְּבָר אֶחָד. בְּגִלָּל זֶה הוּא אֲמַר לְגִדּוּלִי בָּלָק לִינוּ פֹּה הַלִּילָה.

כִּיּוֹן דְּהוּא אֲתִי הֵהוּא מִמֶּנָּה, בְּלָעָם הָוָה אֲתִי לְגַבִּי אֲתַנִּיָּה, וְעֵבֶד עוֹבְדִיָּה, וְאָמַר מְלִי, וּכְדִין אֲתַנָּא אוֹדְעָא לִיָּה. וְאִיהוּ אַחֲזִי עוֹבְדָא לְמִשְׁרֵי עָלְוִי הֵהוּא רוּחָא. וּמֵאִי אַחֲזִי. הוּא הָוָה יָדַע דְּחִמְרֵי שְׂטָאן וְשָׂרָאן בְּקַדְמִיתָא דְּלִילָא, כְּדִין אַחֲזִי עוֹבְדָא, וְקָאִים לְאֲתַנִּיָּה בְּאַתְרַּם מִתְתַּקֵּן, וְעֵבֶיד עוֹבְדוֹי וְסִדֵּר מְלִוִּי. וּכְדִין הָוָה אֲתִי מֵאֵן דְּאֲתִי, וְאוֹדַע לִיָּה עַל יְדָא דְּהֵיָּא אֲתוֹן.

תרגום לעברית

כִּיּוֹן שְׁהִיָּה בָּא אוֹתוֹ מִמֶּנָּה, בְּלָעָם הָיָה בָּא עַל אֲתוֹנוֹ, וְעָשָׂה מַעֲשָׂהוּ וְאָמַר דְּבָרִים, וְאֵן הָאֲתוֹן הָיְתָה מוֹדִיעָה לוֹ, וְהוּא מֵרָאָה מַעֲשָׂה לְהַשְׁרוֹת עָלָיו אוֹתָהּ רוּחַ. וּמָה הָרָאָה? הוּא הָיָה יוֹדֵעַ שְׁחִמּוּרִים מְשׁוּטְטִים וְשׁוּרִים בְּתַחֲלַת הַלֵּילָה, וְאֵן הָרָאָה מַעֲשָׂה וְהַעֲמִיד אֶת אֲתוֹנוֹ בְּמָקוֹם מְתַקֵּן, וְעָשָׂה מַעֲשָׂהוּ וְסִדֵּר דְּבָרָיו. וְאֵן הָיָה בָּא מִי שְׂבָא, וְהוֹדִיעַ לוֹ עַל יְדֵי אוֹתָהּ הָאֲתוֹן.

טקסט הזוהר

כִּיּוֹן דְּלִילָא חֵד אָמַר לִיָּה לֹא תִלָּךְ עִמָּהֶם, מֵאִי טַעֲמָא תֵּב תַּנְיִינוֹת לְהָאִי. אֲלֹא אֵינּוֹן בְּרִשׁוּתָא דְּלַעֲיָלָא קִיָּיִמִי, וְהָא תַּנְיִנּוֹ, בְּדֶרֶךְ שְׂאֲדָם רוּצָה לְלָכֶת בָּהּ מוֹלִיכִין וְכו'.

בְּקַדְמִיתָא כְּתִיב, לֹא תִלָּךְ עִמָּהֶם. כִּיּוֹן דְּחִמָּא קוֹדֶשָׁא בְּרִיָּה הוּא, דְּרַעוּתָא הוּא לְמִיָּהָ. אָמַר לִיָּה קוּם לָךְ אֲתָם וְאֵךְ אֵת הַדָּבָר וְגו'.

מָה עֵבֶד בְּלָעָם כָּל הֵהוּא לִילָא הָוָה מְהִרְהֵר וְאָמַר וּמָה אֵן הוּא יִקְרָא דִּילִי, אִי בְּקַטּוּרָא אַחֲרָא אֲתַקְטְרָנָא. אֲשַׁגַּח כָּל הֵהוּא לִילָא בְּחִרְשׁוֹי, וְלֹא אֲשַׁכַּח סְטָרָא, דִּיָּהָא הוּא בְּרִשׁוּתִּיהָ, אֲלֹא מְסִטְרָא דְּאֲתַנִּיָּה.

תרגום לעברית

כִּיּוֹן שְׁלִילָה אֶחָד אָמַר לוֹ לֹא תִלָּךְ עִמָּהֶם, מִדּוּעַ שָׁב פַּעַם שְׁנִית לָזֶה? אֲלֹא הֵם בְּרִשׁוֹת עֲלִיּוֹנָה עוֹמְדִים, וְהָרִי שְׁנִינּוֹ, בְּדֶרֶךְ שְׂאֲדָם רוּצָה לְלָכֶת, בָּהּ מוֹלִיכִין וְכו'.

בְּתַחֲלָה כְּתוּב לֹא תִלָּךְ עִמָּהֶם. כִּיּוֹן שְׂרָאָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂרַצוֹנוֹ לְלָכֶת, אָמַר לוֹ, קוּם לָךְ

אתם ואף את הדבר וגו'. מה עשה בלעם כל אותו הלילה? הנה מהרהר ואומר: ואיפה הוא הכבוד שלי? האם בקשר אחר התקשרתי? השגיח כל אותו הלילה בכשפיו ולא מצא צד שיהיה הוא ברשותו, אלא מצד אתונו.

טקסט הזהיר

והיינו דאמר רבי יצחק אמר רבי יהודה, באלין כתרין תתאין אית ימינא ואית שמאלא. מסטרא דימינא חמרי, כמה דאוקימנא. ומסטרא דשמאלי אתני ותאנא, עשרה אינון לימינא, ועשרה לשמאלא. ודא הוא דאמר רבי יוסי, יוסף כד אתפרש מאבוי, ידע בחכמתא דלעילא, ברזא דכתרין קדישין עלאין. כיון דהנה במצרים, אוליף בההיא חכמתא דלהון, באינון כתרין תתאין, היה אחידן אינון דימינא, ואינון דשמאלא. עשרה דימינא ועשרה דשמאלא חמרי ואתני. ובגין כך רמז לאבוי ממה דאוליף תמן, דכתיב (בראשית מה) ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים וגו'.

תרגום לעברית

והינו מה שאמר רבי יצחק אמר רבי יהודה, בכתרין התחתונים הללו יש ימין ויש שמאל. מצד ימין חמורים, כפי שבארנו, ומצד שמאל אתונות. ושנינו, עשרה הם לימין, ועשרה לשמאל. וזהו שאמר רבי יוסי, יוסף כשנפרד מאביו ידע בחכמה העליונה בסוד כתרין קדושים עליונים. כיון שהיה במצרים, למד באותה חכמה שלהם באותם כתרין תחתונים, איך אחוזים אלה של ימין ואלה של שמאל. עשרה של ימין ועשרה של שמאל חמורים ואתונות. ומשום זה רמז לאביו ממה שלמד שם, שכתוב (שם מח) ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים וגו'.

אמר רבי יוסי, אינון דימינא כליילן כלהו בחד, דאקרי חמו"ר. והאי הוא ההוא חמור, דכתיב, (דברים כב) לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו. והאי הוא חמור, דזמין מלקא משיחא למשלט עליה, כמה דאוקימנא. ואינון דשמאלא, כליילן כלהו בחד דאקרי אתון, דהא מסטרהא נפיק עירה, קטרוגא דדרדקי, כמה דאוקימנא. והיינו דכתיב, (זכריה ט) עני ורוכב על חמור ועל עיר בן אתונות, אתנת חסר, עשרה דכלילן בחד.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, אלו של ימין כלולים כלם באחד שנקרא חמו"ר. וזהו אותו חמור שכתוב (דברים כב) לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו. וזהו חמור שעתידי מלך המשיח לשלט עליו, כמו שבארנו. ואותם של שמאל כלולים כלם באחד שנקרא אתון, שהרי מצדה נקרא עירה, מקטרג התינוקות, כמו שבארנו. והינו שכתוב (זכריה ט) עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתונות. אתנת חסר. עשרה שכלולים באחד.

טקסט הזוהר

ודא הוא דאמר רבי שמעון, מאי דכתיב, (בראשית מט) אסרי לגפן עירה. אסרי לגפן, זמין קודשא בריך הוא לקשרא בגיניהון דישראל דאקרון גפן. עירה. דאיהו קטיגורא דילהון, ובגין דאקרון שורק, דכתיב, (ירמיה ב) ואנכי נטעתיך שורק. בני אתנו, ההוא דנפיק מסטרא דהאי אתון.

תרגום לעברית

וזהו שאמר רבי שמעון, מהו שאמר (בראשית מט) אסרי לגפן עירה? אסרי לגפן, עתיד הקדוש ברוך הוא לקשר משום שישראל נקראו גפן. עירה, שהוא קטיגור שלהם, ומשום שנקראים שורק, שכתוב (ירמיה ב) ואנכי נטעתיך שורק. בני אתנו, אותו שיוצא מצד האתון הזה.

והני' מימינא, וי' משמאלא, ואתכלילן בהני תרי, כלא אינון משתכחי בקס'ם. ואית עשרה אחרנין דימינא ועשרה דשמאלא, דמשתכחי בנח'ש. ועל דא כתיב, כי לא נחש ביצקב ולא קסם בישראל. מאי טעמא, בגין כי יי אלהיו עמו. מסטרא דנח'ש, נפק שו'ר, מסטרא דקס'ם, נפק חמו'ר. ודא הוא שור וחמור, ועל דא בלעם, כיון דידע דאתקשר ברשותא אחרא, ואמר ליה אף את הדבר וגו', אבאיש ליה, ואמר, ומה אן היא יקרא דילי. מיד אסתכל בחרשוי, ולא אשכח דיהא ברשותיה, אלא האי אתון.

תרגום לעברית

ואלו עשרה מימין ועשרה משמאל, ונכללים בשנים האלה, כלם נמצאים בקס'ם. ויש עשרה אחרים של ימין ועשרה של שמאל שנמצאים בנח'ש. ולכן כתוב כי לא נחש ביצקב ולא קסם בישראל. מה הטעם? בגלל כי ה' אלהיו עמו. מצד הנח'ש יצא שו'ר, מצד הקס'ם יצא חמו'ר, וזהו שור וחמור. ועל זה בלעם, כיון שידע שנקשר ברשות אחרת, ואמר לו אף את הדבר וגו' - הויק לו, ואמר, ואיפה כבודי? מיד הסתכל בכשפיו ולא מצא שיהיה ברשותו, רק אתון זו.

טקסט הזוהר

מיד (במדבר כ"ב) ויקם בלעם בבקר ויחבוש את אתונו למעבד רעותיה בה, ורעותא דבלק. ועל דא ויחר אף אלהים כי הולך הוא. הוא דייקא, דאפיק גרמיה מרשותיה, ממה דאמר ליה ואף את הדבר וגו'. תא חזי דהכי הוא, דהא בקדמיתא יחב ליה רשותא, ואמר קום לך אתם, השתא דהוה אזיל, אמאי ויחר אף אלהים. אלא בגין דהולך הוא, הוא ברשותיה דיליה, לנפקא מההוא דאמר ליה ואף את הדבר.

מִיד - וַיָּקָם בְּלָעַם בִּבְקָר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת אֲתָנּוֹ, לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ בָּהּ וּרְצוֹן בָּלָק. וְעַל זֶה, וַיַּחֲרֹ אַף אֱלֹהִים כִּי הוֹלִךְ הוּא. הוּא דוֹקָא, שֶׁהוֹצִיא עֲצָמוֹ מִרְשׁוּתוֹ, מִמָּה שֶׁאָמַר לוֹ וְאָךְ אֶת הַדָּבָר וְגו'. בֹּא תִרְאֶה שֶׁכֶּךָ הוּא, שֶׁהָרִי בִּהְתַּחֲלָה נָתַן לוֹ רְשׁוּת, וְאָמַר קוֹם לֵךְ אִתָּם. עֲכָשׁוּ שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ, לָמָּה וַיַּחֲרֹ אַף אֱלֹהִים? אֵלָּא מִשּׁוֹם שֶׁהוֹלֵךְ הוּא, הוּא בִּרְשׁוּתוֹ, לְהוֹצִיא מֵאוֹתוֹ שֶׁאָמַר לוֹ וְאָךְ אֶת הַדָּבָר.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"ז ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

אָמַר לִיָּה קוֹדֶשׁא בְּרִיָּה הוּא,

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רָשַׁע, אִתָּה מְתָקִין וּמְזִרִין כָּלִי זֵינָךְ לְצֵאת מִרְשׁוּתִי - חַיִּיָּה, אִתָּה וְאִתּוֹנָךְ תִּהְיֶה בִּרְשׁוּתִי. מִיד - וַיִּתְּיָצֵב מִלֵּאָךְ ה'. מַה זֶּה וַיִּתְּיָצֵב? אָמַר רַבִּי אֲבָא, יֵצֵא וְעָמַד בְּאֲמָנוֹת אַחֲרֵת מֵאֲמָנוֹתוֹ, שֶׁמִּלֵּאָךְ זֶה הָיָה שֶׁל רַחֲמִים. וְהִינּוּ מַה שֶׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, רָשָׁעִים מִהֶפְכָּכִים רַחֲמִים לָדִין. לְשַׁטֵּן לוֹ, שֶׁהָרִי לֹא הִיָּתָה אֲמָנוֹתוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.